II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/738

af 2. juni 2020

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2019/1286 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 19, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Gældende foranstaltninger

(1) Ved forordning (EF) nr. 2603/2000 ([2]) indførte Rådet en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i bl.a. Indien (»den oprindelige undersøgelse«).

(2) Ved afgørelse 2000/745/EF ([3]) godtog Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) tilsagn om en minimumsimportpris fra tre eksporterende producenter i Indien.

(3) Ved forordning (EF) nr. 1645/2005 ([4]) ændrede Rådet niveauet for de gældende udligningsforanstaltninger over for importen af PET med oprindelse i Indien. Ændringerne var resultatet af en fremskyndet fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 20.

(4) Ved forordning (EF) nr. 193/2007 ([5]) indførte Rådet efter en udløbsundersøgelse en endelig udligningstold i en periode på yderligere fem år.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 2603/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told samt om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1).

([3]) Kommissionens afgørelse 2000/745/EF af 29. november 2000 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumping- og antisubsidieproceduren vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 88).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 1645/2005 af 6. oktober 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2603/2000 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 266 af 11.10.2005, s. 1).

([5]) Rådets forordning (EF) nr. 193/2007 af 22. februar 2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2026/97 (EUT L 59 af 27.2.2007, s. 34).

(5) Udligningsforanstaltningerne blev efterfølgende ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1286/2008 ([6]) og ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 906/2011 ([7]) efter delvise interimsundersøgelser.

(6) Ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 559/2012 ([8]) blev en senere delvis interimsundersøgelse afsluttet uden en ændring af de gældende foranstaltninger.

(7) Ved forordning (EF) nr. 461/2013 ([9]) indførte Rådet efter endnu en udløbsundersøgelse en endelig udligningstold for en periode på yderligere fem år.

(8) Ved gennemførelsesafgørelse 2014/109/EU ([10]) trak Kommissionen godtagelsen af tilsagnene tilbage som følge af en ændring i de omstændigheder, hvorunder tilsagnene var blevet godtaget.

(9) Ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/1350 ([11]) ændrede Kommissionen niveauet for de gældende udligningsforanstaltninger over for importen af PET med oprindelse i Indien efter to delvise interimsundersøgelser.

(10) Ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/1468 ([12]) ændrede Kommissionen niveauet for de gældende udligningsforanstaltninger efter to delvise interimsundersøgelser (»forordningen fra 2018«).

(11) Ved gennemførelsesforordning (EU) 2019/1286 ([13]) indførte Kommissionen efter den seneste udløbsundersøgelse en endelig udligningstold i yderligere fem år (»udløbsundersøgelsen i 2019«). De foranstaltninger, der finder anvendelse i øjeblikket (»de gældende foranstaltninger«) består af specifikke toldsatser på mellem 0 og 74,6 EUR/ton på importen fra individuelt nævnte indiske producenter, med en resttold på 69,4 EUR/ton på importen fra alle andre producenter.

1.2. **Indledning af en delvis interimsundersøgelse**

(12) Ved forordningen fra 2018 ændrede Kommissionen de gældende udligningsforanstaltninger for de to eksporterende producenter, der var genstand for undersøgelserne, og konkluderede, at i modsætning til den oprindelige undersøgelse var en specifik told sandsynligvis ikke længere den mest hensigtsmæssige form for foranstaltninger.

(13) Kommissionen bemærkede imidlertid også, at den ikke kunne ændre foranstaltningernes form i de pågældende undersøgelser, da den afsluttede to delvise interimsundersøgelser, som var begrænset til subsidieringsaspektet for kun to eksporterende producenter.

([6]) Rådets forordning (EF) nr. 1286/2008 af 16. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 193/2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien og ændring af forordning (EF) nr. 192/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 340 af 19.12.2008, s. 1).

([7]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 906/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 193/2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien og ændring af forordning (EF) nr. 192/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 232 af 9.9.2011, s. 19).

([8]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 559/2012 af 26. juni 2012 om afslutning af den delvise interimsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 168 af 28.6.2012, s. 6).

([9]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 af 21. maj 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009 (EUT L 137 af 23.5.2013, s. 1).

([10]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/109/EU af 4. februar 2014 om ophævelse af afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 59 af 28.2.2014, s. 35).

([11]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1350 af 3. august 2015 om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien (EUT L 208 af 5.8.2015, s. 10).

([12]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1468 af 1. oktober 2018 om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 3).

([13]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1286 af 30. juli 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 (EUT L 202 af 31.7.2019, s. 81).

(14) Som følge heraf indledte Kommissionen den 25. marts 2019 på eget initiativ en delvis interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 1, som var begrænset til foranstaltningernes form vedrørende importen af PET med oprindelse i Indien ([14]) (»indledningsmeddelelsen«). Indledningen blev støttet af Committee of PET Manufacturers in Europe (»CPME«), der er en europæisk brancheorganisation, som repræsenterer alle de europæiske producenter af PET-harpiks.

(15) I indledningsmeddelelsen bemærkede Kommissionen, at der er tilstrækkelige beviser for, at de omstændigheder, som lå til grund for indførelsen af de gældende foranstaltninger, har ændret sig, og at disse ændringer er af varig karakter. Disse beviser var relateret til den specifikke kontekst i forbindelse med prisudviklingen og antidumping- og udligningsforanstaltningerne i den oprindelige undersøgelse samt den øgede betydning af subsidier, der giver finansielle fordele, som for det meste er proportionelt knyttet til eksportværdien.

1.3. **Interesserede parter**

(16) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at give sig til kende med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen informerede desuden specifikt de kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og de indiske myndigheder, kendte importører og brugere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(17) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

(18) Den europæiske brancheorganisation, der repræsenterer PET-producenterne, en indisk eksporterende producent og seks brugere fremsatte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen. To andre eksporterende producenter gav sig til kende, men fremsatte ingen bemærkninger til indledningen af undersøgelsen.

(19) Den 11. juni 2019 afholdt Kommissionen en høring med tre af de brugere, der gav sig til kende.

1.4. **Fremlæggelse af oplysninger**

(20) Den 6. april 2020 blev de indiske myndigheder (»GOI«) og de øvrige interesserede parter underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at foreslå en ændring af formen af de foranstaltninger, der gælder for importen af PET fra Indien. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger.

(21) GOI og en eksporterende producent fremsatte bemærkninger til denne fremlæggelse, som blev taget behørigt i betragtning som anført nedenfor.

2. **DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den undersøgte vare**

(22) Den undersøgte vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. polyethylenterephthalat (»PET«) med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derover, i henhold til ISO-standard 1628-5, i øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 61 00 og med oprindelse i Indien (»den undersøgte vare«).

2.2. **Samme vare**

(23) Kommissionen konstaterede, at den undersøgte vare, der fremstilles i Indien og eksporteres til Unionen, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål som den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen. De anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

([14]) Meddelelse om indledning af en delvis interimsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien (EUT C 111 af 25.3.2019, s. 47).

3. UNDERSØGELSEN

3.1. Baggrund

(24) I den oprindelige undersøgelse blev der indført en specifik udligningstold (i modsætning til en værditold). Disse foranstaltninger blev koblet sammen med en specifik antidumpingtold ([15]), som blev indført samme dag. På daværende tidspunkt blev det anset for mere hensigtsmæssigt at indføre en specifik told i stedet for en værditold (baseret på de faktiske eksportpriser). Dette valg blev foretaget for at undgå, at udsvinget i PET-priserne som følge af udsvinget i råoliepriserne skulle føre til opkrævning af højere told ([16]).

(25) Antidumpingforanstaltningerne blev ophævet af Rådet i 2013 ([17]), mens udligningstolden blev delvis revideret flere gange og i øjeblikket spænder fra 0 til 74,6 EUR pr. ton.

(26) I forordningen fra 2018 bemærkede Kommissionen, at en specifik told i modsætning til i den oprindelige undersøgelse måske ikke længere var den mest hensigtsmæssige form for foranstaltning til at udligne de subsidier, der er indrømmet. Dette skyldes, at de to største subsidieordninger Duty Drawback Scheme (DDS) (toldgodtgørelsesordning) og Merchandise Exports from India Scheme (MEIS) (ordning for vareeksport fra Indien), der var tilgængelige for de eksporterende PET-producenter i den nuværende undersøgelsesperiode, gav finansielle fordele, som overvejende var direkte knyttet til eksportprisen.

(27) Kommissionens analyse var baseret på resultaterne af forordningen fra 2018. Disse konklusioner blev anset for at være af varig karakter og blev endda bekræftet af udløbsundersøgelsen i 2019. Disse konklusioner var baseret på verificerede data fra den indiske regering og to eksporterende producenter, nemlig IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited (»Dhunseri«) og Reliance Industries Limited (»Reliance«). Disse eksporterende producenter tegnede sig for næsten al eksport af PET fra Indien til Unionen i undersøgelsesperioden for udløbsundersøgelsen i 2019 (1. april 2017-31. marts 2018). De er pålagt en udligningstold på henholdsvis 18,73 EUR pr. ton og 29,21 EUR pr. ton (på grundlag af en værdibaseret subsidiesats på henholdsvis 2,3 % og 4 %).

(28) Den eksporterende producent gentog i bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger de bemærkninger, som blev fremsat i forbindelse med indledningen af undersøgelsen på eget initiativ, og som er sammenfattet i betragtning 50. GOI fremsatte lignende bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen behandlede allerede disse bemærkninger i betragtning 51. Disse påstande blev derfor afvist.

3.2. Den gældende tolds formål og virkning

(29) I henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 1, kan der indføres en udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Unionen medfører, at der forvoldes skade.

(30) I henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 2, kan Kommissionen tage den fortsatte indførelse af foranstaltninger op til fornyet overvejelse, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at udligne de udligningsberettigede subsidier, der forvolder skade. Hvis undersøgelsen viser, at påstandene er korrekte, kan udligningstolden forhøjes for at opnå den prisforhøjelse, der er nødvendig for at modvirke subsidierne.

(31) Det fremgår således af disse to bestemmelser, at selve formålet med en udligningstold er at kompensere for eller modvirke et subsidie.

([15]) Indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21).

([16]) Betragtning 99 i nævnte forordning.

([17]) Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU af 21. maj 2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som at forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand (EUT L 136 af 23.5.2013, s. 12).

(32) De nuværende subsidiebeløb, der blev fastsat i forordningen fra 2018, er overvejende baseret på to subsidieordninger, nemlig DDS og MEIS. Disse ordninger tegner sig for 97 % og 89 % af de subsidiebeløb, der blev konstateret på daværende tidspunkt for henholdsvis Dhunseri og Reliance. Med disse to ordninger godtgør GOI en meget stor procentdel af de støtteberettigede eksporterede varers gennemsnitlige eksportværdi til de eksporterende producenter. Jo højere værdi pr. ton eksporterede varer, desto højere er det omfattende godtgørelsesbeløb, der betales til de eksporterende producenter, og dermed subsidiebeløbet. Dette betyder, at det udligningsberettigede subsidiebeløb stiger, i takt med at eksportprisen stiger.

(33) Da denne told blev indført i 2018, blev subsidiebeløbene genberegnet til en specifik told baseret på de samarbejdsvillige eksporterende producenters PET-priser i undersøgelsesperioden for den pågældende undersøgelse, dvs. perioden fra 1. april 2016 til 31. marts 2017. Disse priser var relativt lave i denne periode og varierede mellem ca. 730 og 815 EUR pr. ton, afhængigt af den eksporterende producent. Ifølge udløbsundersøgelsen fra 2019 var den gennemsnitlige importpris for PET fra Indien faktisk særlig lav i 2016, nemlig 776 EUR pr. ton ([18]). Der var her tale om de laveste gennemsnitlige årlige priser i hele den betragtede periode i nævnte forordning (1. januar 2014-31. marts 2018). Den gennemsnitlige importpris på PET fra Indien i undersøgelsesperioden for udløbsundersøgelsen i 2019 (perioden fra 1. april 2017 til 31. marts 2018), der er den seneste periode, som Kommissionen har undersøgt i forbindelse med importen af PET fra Indien, var på 916 EUR pr. ton ([19]). Da subsidieringen af eksporten af PET fra Indien, jf. betragtning 32, er proportionelt knyttet til eksportprisen, vil den specifikke told beregnet på grundlag af priserne fra den 1. april 2016 til den 31. marts 2017 ikke være tilstrækkelig til at udligne subsidieringen på grundlag af priserne fra den 1. april 2017 til den 31. marts 2018.

(34) På grund af arten af denne specifikke subsidiering fandt Kommissionen derfor, at en specifik told kunne være utilstrækkelig til at udligne denne subsidiering, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 1. En værditold er bedre egnet til dette formål.

3.3. **Ændrede omstændigheder og varig karakter**

(35) Som anført ovenfor blev den specifikke told på baggrund af Unionens interesser anset for at være mere hensigtsmæssig i den oprindelige undersøgelse for at undgå, at udsving i PET-priserne som følge af udsving i råoliepriserne skulle føre til opkrævning af højere told. Selv om råoliepriserne og dermed PET-priserne fortsat varierer, skal beslutningen om indførelsen af faste toldsatser ses i den sammenhæng, som lå til grund for beslutningen.

(36) De nuværende omstændigheder, der er beskrevet i betragtning 32-34, adskiller sig meget fra situationen i 2000, hvor udligningstolden oprindeligt blev indført. De oprindelige subsidiebeløb var baseret på tre subsidieordninger: i) Duty Entitlement Passbook Scheme (»DEPS« — toldgodtgørelsesordning) ii) Export Promotion Capital Goods Scheme (»EPCGS«) (eksportfremmeordning for kapitalgoder) og iii) Export Processing Zones (»EPZ«)/Export Oriented Units (»EOU«) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder). De mest fordelagtige af disse var DEPS og EOU/EPZ. I modsætning til de ordninger, der finder anvendelse i øjeblikket, gav de ikke automatisk ret til en godtgørelse baseret på eksportværdien.

(37) Inden for rammerne af DEPS blev en eksportør indrømmet licens til godtgørelse ved import af varer (f.eks. råmaterialer eller investeringsgoder). Fordelen og dermed subsidieringen fandt sted ved importen af disse varer og ikke ved eksporten af PET. Selv om eksportværdien omfattede et loft for den subsidiering, en eksporterende producent kunne modtage, blev selve subsidieringen fastsat af importniveauet. EPZ/EOU, der tegnede sig for næsten hele subsidiebeløbet (13,5 ud af 13,9 %), der tilskrives den virksomhed, der nu betegnes Dhunseri ([20]), var sammensat af forskellige mekanismer ([21]). Ingen af dem omfattede en simpel betaling knyttet til eksportværdien, hvilket er tilfældet med de gældende DDS- og MEIS-ordninger.

([18]) Betragtning 125.
([19]) Ibid.
([20]) Forordning (EF) nr. 1645/2005.
([21]) i) fritagelse fra importtold på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige til fremstilling og forarbejdning eller i forbindelse hermed, ii) fritagelse for punktafgift på varer indkøbt hos indenlandske leverandører, iii) godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt, iv) told- og afgiftsgodtgørelse efter generelle industrisatser for fyringsolie indkøbt hos indenlandske olieselskaber, v) mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet efter betaling af gældende told og afgifter for den færdige vare som en undtagelse fra det generelle krav om, at hele produktionen skal eksporteres, vi) fritagelse for indkomstskat af fortjeneste på eksportsalg.

(38) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog den eksporterende producent de bemærkninger, der blev fremsat i forbindelse med indledningen af proceduren, vedrørende den manglende ændring i støtteordningerne, som blev behandlet i betragtning 59 og 60. Den eksporterende producent mindede om, at Kommissionen i notatet til sagen i forbindelse med indledningen af undersøgelsen anførte, at 79 % af den subsidiering, der blev konstateret i den oprindelige undersøgelse, skyldtes en ordning, der var proportionelt knyttet til eksportprisen. Den eksporterende producent fremførte, at dette kun er lidt mindre end andelen af den subsidiering fra DDS og MEIS, der blev konstateret i forordningen fra 2018 og i udløbsundersøgelsen i 2019. Den eksporterende producent fremførte også, at de subsidier, der ydes i forhold til eksportprisen, i absolutte tal faktisk spiller en mindre rolle end i den oprindelige undersøgelse. Endelig fremførte den eksporterende producent, at MEIS ville blive indstillet og erstattet af en ordning, der er i tråd med WTO's regler.

(39) Kommissionen påpegede, at det af notatet til sagen i forbindelse med indledningen af undersøgelsen fremgik, at 79 % af den subsidiering, der blev konstateret i den oprindelige undersøgelse, skyldtes en ordning (DEPB Post-export), *der gav finansielle fordele, som blev anset for at være direkte knyttet til eksportprisen*. Kommissionen redegjorde i betragtning 36 og 37 desuden for arten af denne forbindelse og det forhold, at den adskiller sig fra DDS og MEIS, og disse forklaringer blev ikke anfægtet af den eksporterende producent i virksomhedens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(40) Med hensyn til bemærkningen vedrørende MEIS bemærkede Kommissionen, at den påståede erstatningsordnings fremtid og forenelighed med WTO's regler ikke var omfattet af denne delvise interimsundersøgelse.

(41) Disse påstande blev derfor afvist.

(42) Udsvingene i PET-priserne var årsagen til, at der blev indført specifik told i 2000, da der på daværende tidspunkt ikke var nogen direkte forbindelse mellem de modtagne subsidiebeløb og de eksporterende producenters eksportpriser. I 2020 er langt størstedelen af subsidieringen af PET, der eksporteres fra Indien til Unionen, derimod overvejende direkte knyttet til værdien af denne eksport. Den eneste passende reaktion er at knytte toldbeløbet til den samme værdi ved hjælp af en værditold.

(43) Selv om denne undersøgelse ikke omfatter gennemførelsen af en ny undersøgelse af Unionens interesser, skal det bemærkes, at det forventede udsving i tolden pr. ton vil være langt mindre problematisk for brugerne i 2020, end det ville have været i 2000. De udligningstoldsatser, der blev fastsat i 2000, var således ikke blot højere (de steg til 8,2 % og 13,9 % i 2005, hvor Dhunseri begyndte at eksportere), men blev pålagt sammen med en antidumpingtold, og kombinationen heraf ville resultere i toldsatser på mellem 30 % og 44,3 %. En pludselig stigning i PET-priserne pr. ton ville derfor have været meget mere problematisk for brugerne. Den højeste værditoldsats, der i øjeblikket ville være gældende for størstedelen af den nuværende import, vil derimod kun stige op til 4 %.

(44) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte den eksporterende producent, at oliepriserne fortsatte med at svinge efter 2014 og i endnu højere grad i 2020. Ifølge den eksporterende producent fandt Kommissionen i fremlæggelsen af oplysninger, at oliepriserne havde været stabile siden 2014, og at denne stabilitet kunne berettige en ændring af foranstaltningens form til en værditold. Ifølge den eksporterende producent var ændringen af foranstaltningen til en værditold baseret på Kommissionens påstand om stabile råoliepriser uberettiget.

(45) Kommissionen bemærker, at denne bemærkning ukorrekt gengav Kommissionens holdning til udsvingene i oliepriserne og deres indvirkning på konklusionerne i denne undersøgelse. Som anført i betragtning 35 erkender Kommissionen klart, at PET-priserne og råoliepriserne fortsatte med at svinge efter den seneste udløbsundersøgelse i 2014. Som bemærket i betragtning 58 mente Kommissionen, at en værditold var mere hensigtsmæssig med hensyn til nøjagtigt at kompensere for et subsidie, der varierer afhængigt af prisen på PET og råolie. Denne påstand blev derfor afvist.

(46) Denne ændring af omstændighederne er af varig karakter. Dette blev bekræftet ved forordningen fra 2018, som fastslog, at de to primære ordninger (DDS og MEIS) var af varig karakter ([22]).

(47) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOI, at Kommissionens påstand om, at visse ændringer var af varig karakter, var ukorrekt. GOI nævnte, at dette især var tilfældet for råoliepriserne, som var lavere end råoliepriserne i 2000.

([22]) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1468, betragtning 122-131.

(48) For så vidt angår udsvingene i råoliepriserne, som var GOI's eneste eksempel på en ukorrekt vurdering af ændringernes varige karakter, gentog Kommissionen sine argumenter i betragtning 45. Denne påstand blev derfor afvist.

3.4. **Bemærkninger fra interesserede parter ved indledningen af proceduren**

(49) Sammenslutningen af europæiske PET-producenter støttede indledningen af den fornyede undersøgelse.

(50) Den eksporterende producent hævdede, at indledningen på eget initiativ var ulovlig, og tilføjede, at Kommissionen fulgte CPME's anmodning om at indlede denne fornyede undersøgelse, selv om der ikke blev fremlagt nye beviser eller oplysninger. Den eksporterende producent fastholdt endvidere, at Kommissionen ikke kunne afvise en anmodning om fornyet undersøgelse, samtidig med at den indledte en undersøgelse på eget initiativ. Ifølge den eksporterende producent er de proceduremæssige krav i grundforordningens artikel 19, stk. 2, og artikel 21.2 i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (»SCM-aftalen«) ikke blevet overholdt.

(51) E-mailen fra CPME følger de udsagn, som Kommissionen fremsatte i forordningen fra 2018, og som er sammenfattet i betragtning 27. I sin e-mail anfører CPME, at den støtter Kommissionens ræsonnement og anmoder Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger. E-mailen fra CPME omfatter ikke udtrykket »anmodning om fornyet undersøgelse«. Der gives blot udtryk for støtte til en eventuel indledning af en sådan undersøgelse, hvis Kommissionen skulle finde det hensigtsmæssigt. Kommissionen kunne ikke have afvist en anmodning om en fornyet undersøgelse, der ikke blev indgivet. Som anført i indledningsmeddelelsen indledte Kommissionen undersøgelsen på eget initiativ i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 1, som er i overensstemmelse med artikel 21.2 i SCM-aftalen. Denne påstand blev derfor afvist.

(52) Den eksporterende producent hævdede endvidere, at tolden havde været gældende i 20 år, og at Kommissionen endelig burde lade den udløbe, observere markedernes reaktion og derefter eventuelt indlede en ny selvstændig undersøgelse.

(53) Kommissionen bemærkede, at anvendelsesområdet for denne delvise interimsundersøgelse kun er begrænset til foranstaltningernes form. Videreførelsen eller udløbet af foranstaltningerne blev for nylig undersøgt i udløbsundersøgelsen i 2019, hvor den eksporterende producent samarbejdede. Undersøgelsen konkluderede, at udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af PET med oprindelse i Indien bør opretholdes. Denne påstand blev derfor afvist.

(54) Den eksporterende producent hævdede også, at der ikke er nogen grund til at gennemføre en delvis interimsundersøgelse eller til at foretage en ændring af foranstaltningernes form. Udløbet af antidumpingforanstaltningerne og tilbagetrækningen af en række tilsagn for næsten seks år siden påvirker angiveligt ikke effektiviteten af de nuværende udligningsforanstaltninger. Desuden påstod den eksporterende producent, at der ikke er sket nogen ændring i subsidieordningerne, og at råolieprisen var svingende og stigende allerede før indledningen af interimsundersøgelsen og er fortsat ustabil.

(55) Som Kommissionen bemærkede det i betragtning 32 og 34 og i modsætning til den situation, hvor udligningstolden oprindeligt blev indført, er den specifikke udligningstold ikke længere tilstrækkelig til at opveje det faktiske subsidieringsniveau, som varierer afhængigt af priserne på PET. Ved at binde toldsatsen til prisen på PET gennem en værditold vil Kommissionen bedre kunne modvirke subsidieringsniveauet. Med hensyn til sammenhængen mellem antidumpingtoldens udløb og ændringen af omstændighederne mindede Kommissionen om forklaringerne i betragtning 43. Toldens overordnede niveau var en del af baggrunden for beslutningen om at indføre specifik told i 2000, men denne baggrund er ikke længere aktuel. Disse påstande blev derfor afvist.

(56) Med hensyn til påstanden om, at omstændighederne allerede havde ændret sig for nogen tid siden, påpeger Kommissionen, at der ikke er nogen tidsfrist for at indlede en fornyet undersøgelse af foranstaltningernes form. Siden disse ændringer har fundet sted, er der ikke blevet foretaget nogen undersøgelse, der kunne have behandlet situationen, da de eneste procedurer, der er blevet indledt siden ændringerne fandt sted, var delvise interimsundersøgelser begrænset til de subsidier, som to eksporterende producenter havde modtaget, og udløbsundersøgelser. Den nuværende undersøgelse er den første undersøgelse siden ændringen i omstændighederne, hvor der specifikt ses på effektiviteten af den specifikke told for alle eksporterende producenter. Denne påstand blev derfor også afvist.

(57) Den eksporterende producent fremførte også, at den faste toldsats fortsat er tilstrækkelig til at undgå, at udsvinget i PET-priserne som følge af udsvinget i råoliepriserne fører til opkrævning af oppustede, uberettigede toldsatser.

(58) Som bemærket i betragtning 32 og 34 mener Kommissionen, at en værditold er mere hensigtsmæssig med hensyn til nøjagtigt at kompensere for et subsidie, der varierer afhængigt af prisen på PET og råolie. Det er uklart, hvorfor en sådan told ville være uberettiget. Denne påstand blev derfor afvist.

(59) Endelig hævdede den eksporterende producent, at der ikke var nogen ændring i subsidieordningerne, da den DEPB-ordning, der blev udlignet i 2000, næsten var den samme som DDS- og MEIS-ordningen.

(60) Kommissionen påpegede allerede i betragtning 37, at DEPB adskilte sig fra DDS-eller MEIS-ordningen, idet fordelen og derfor subsidieringen blev baseret på importen af råmaterialer eller investeringsgoder snarere end på eksporten af den pågældende færdigvare. Denne påstand var faktuelt ukorrekt og blev derfor afvist.

(61) Seks brugere hævdede, at en ændring af foranstaltningernes form fra specifik told til en værditold ville øge prisvolatiliteten og føre til en stigning i den faktiske told (og dermed i varens samlede pris), hvilket ville være skadeligt for den forretningsmæssige bæredygtighed hos alle brugere i aftagerleddet. De fremførte også, at omkostningsstigningerne ville udhule deres fortjenstmargener og mindske deres konkurrenceevne.

(62) Kommissionen påpegede allerede i betragtning 34, at subsidieringsniveauet som følge af de primære ordningers karakter hovedsagelig er knyttet til priserne på PET. Den eneste måde at kompensere for dette på er ved at indføre en foranstaltning, der også er knyttet til eksportpriserne Der ville her være tale om en værditold. En ændring af værditolden betyder ikke, at priserne på PET automatisk stiger. Hvis eksportpriserne falder, således som det blev konstateret i 2019, vil de gældende toldsatser også falde. Desuden vil værditolden på importen fra de to største eksporterende producenter i Indien, jf. betragtning 43, være lav (2,3 % og 4 %) og kan ikke anses for at være til skade for den forretningsmæssige bæredygtighed hos brugerne i aftagerleddet. Disse påstande blev derfor afvist.

(63) Brugerne hævdede, at den installerede kapacitet hos PET-producenterne i Unionen ikke er tilstrækkelig til at dække den interne efterspørgsel efter PET.

(64) Som bemærket i udløbsundersøgelsen i 2019 har EU-erhvervsgrenen tilstrækkelig kapacitet til at dække 85 % af det samlede nuværende EU-forbrug. Desuden er der også adgang til import fra andre lande uden foranstaltninger, samtidig med at genanvendelse af PET udgør en yderligere kilde. Derudover har den nuværende fornyede undersøgelse ikke til formål at øge den told, der finder anvendelse på importen af PET fra Indien, men at udligne den faktiske subsidiering på baggrund af de nuværende omstændigheder ved hjælp af en værditold. I betragtning af råoliepriserne ved udgangen af første kvartal af 2020 vil denne ændring sandsynligvis føre til et fald i PET-priserne. Disse påstande blev derfor afvist.

(65) Brugerne hævdede også, at de europæiske PET-producenter ikke lider skade som følge af importen af polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien. De har tværtimod befundet sig i en lang periode med ekstraordinære margener.

(66) Anvendelsesområdet for denne delvise interimsundersøgelse er begrænset til foranstaltningernes form vedrørende importen af PET med oprindelse i Indien. Kommissionen bemærkede dog, at der blev foretaget en skadesanalyse i forbindelse med den seneste udløbsundersøgelse, der blev afsluttet i juli 2019. Den pågældende undersøgelse viste, at EU-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade i den daværende undersøgelsesperiode, men at den stadig befandt sig i en udsat situation, hvilket fremgik af den lave rentabilitet. Disse påstande blev derfor afvist.

4. **KONKLUSION**

(67) Det fremgik af undersøgelsen, at de gældende udligningsforanstaltninger bør tage form af værditold på de tilsvarende niveauer, der allerede var fastsat i flere tidligere undersøgelser ([23]).

(68) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOI og den eksporterende producent, at hvis Kommissionen besluttede at gå videre med ændringen af foranstaltningernes form til en værditold, burde den anvende den subsidiesats, der blev fastsat i udløbsundersøgelsen i 2019, nemlig 3,6 %.

(69) Kommissionen bemærkede, at denne delvise interimsundersøgelse var begrænset til foranstaltningernes form og ikke vedrørte deres niveau. Kommissionen bemærker, at selv om den nuværende told blev fastsat i forordningen fra 2018, blev de gældende foranstaltninger indført i forbindelse med udløbsundersøgelsen i 2019. For Reliance er disse foranstaltninger 29,21 EUR/ton baseret på en subsidiesats på 4 %. Der kan ikke indføres nogen anden værditold i forbindelse med denne delvise interimsundersøgelse, da en sådan ændring ikke ville være omfattet af denne fornyede undersøgelse, som angivet i indledningsmeddelelsen. Denne påstand blev derfor afvist.

([23]) De tilsvarende niveauer blev fastsat i følgende forordninger: for Futura Polyesters Ltd — ved forordning (EF) nr. 2603/2000; for alle andre virksomheder samt for Pearl Engineering Polymers Ltd og Senpet Ltd — ved forordning (EF) nr. 1286/2008. For IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited og Reliance Industries Limited — ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/1468.

(70) I betragtning af ovenstående analyse konkluderede Kommissionen, at omstændighederne har ændret sig, og at anvendelsen af en specifik told ikke længere er hensigtsmæssig med henblik på at udligne det faktiske subsidieringsniveau. Da det allerede i forbindelse med udløbsundersøgelsen i 2019 blev konkluderet, at der er sandsynlighed for fortsat subsidiering, vil foranstaltningernes form ændre sig fra en specifik told til en udligningstold i form af en værditold.

(71) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOI og den eksporterende producent, at tolden på importen af PET fra Indien har eksisteret i to årtier og bør udløbe, da foranstaltningernes udløb er reglen, og opretholdelsen af foranstaltningerne er undtagelsen. Desuden fremførte GOI og den eksporterende producent, at de oprindelige klagere ikke findes længere, og at Kommissionen nu beskytter producenter uden for EU-erhvervsgrenen.

(72) Den eksporterende producent fremførte også, at Indorama Ventures Europe B.V. bør fjernes fra den nuværende definition af EU-erhvervsgrenen. Den eksporterende producent fremførte yderligere, at foranstaltningerne ikke var i Unionens interesse, da de var til skade for den forretningsmæssige bæredygtighed hos alle brugere i aftagerleddet og for forbrugerne. Endelig fremførte den eksporterende producent, at hvis foranstaltningerne fik lov til at fortsætte, ville der være tale om forskelsbehandling af Indien og navnlig af virksomheden selv.

(73) Kommissionen bemærkede, at ingen af disse betragtninger faldt under anvendelsesområdet for denne delvise interimsundersøgelse, som er begrænset til foranstaltningernes form. Kommissionen bemærkede også, at det i forbindelse med udløbsundersøgelsen i 2019, hvor både GOI og den eksporterende producent samarbejdede, for nylig blev besluttet, at forlængelsen af foranstaltningerne var berettiget inden for den gældende retlige ramme. Kommissionen mindede om, at eksporterende producenter i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 2, kan anmode Kommissionen om at indlede en fornyet undersøgelse af subsidieringsniveauet, hvis de mener, at der på grund af ændringer af varig karakter bør foretages en fornyet undersøgelse.

(74) Disse påstande blev derfor afvist.

(75) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([24]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Tabellen i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2019/1286 affattes således:

Virksomhed	Udligningstold (%)	Taric-tillægskode
Futura Polyesters Ltd.	0	A184
IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited	2,3	C380
Pearl Engineering Polymers Ltd.	13,8	A182
Reliance Industries Limited	4,0	A181
Senpet Ltd.	4,43	A183
Alle andre virksomheder	13,8	A999

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand